

венно ся неказвать съ глѣбоко-те смиреніе и признаніе свое-то недостойнство. Лук. 15. 18 19).

§ 117 4) Упованіе-то на благодать Божія.

Съзнаніе-то на грѣховно-то състояніе, скѣрбь-та за грѣхове-ть и отвращеніе-то отъ тѣхъ още не еж достаточни да служатъ за несъмнителенъ признакъ въ обрѣщаніе-то на грѣшника къмъ Бога: такви-ть расположенія въ душѣ-тѣ могутъ да ся обрнать въ отчаяніе и ожесточеніе, ако въ душѣ-тѣ на кающагося нѣма вѣрж въ Бога и упованіе на благодать Божію. Нѣ ако грѣшникъ-тъ вѣрва дѣйствително на прѣдлагаемого нелу благодатны средства, че ще ся освободи отъ грѣхове-ть и осѣжденіе-то, и храни твърдѣ надеждѣ, че той на дѣло ще достыгне благодатны-ть обѣщанія, чрѣзъ извѣстни-ть отъ неговѣ странѣ условія; то такво-то расположеніе на душѣ-тѣ ще покаже рѣшителный превратъ на грѣховнѣ-тѣ болѣзнь — и първи-ть знакове на благодатенъ животъ въ грѣшника, обрацающа-го ся къмъ Бога.

§ 118. 5) Твърдо-то намѣреніе за исправаніе себе-си.

Истинно-то скѣрбеніе за грѣхове-ть и упованіе-то на благодать Божію трѣбѣ да възбуждаютъ въ душѣ-тѣ на кающаго ся грѣшника и твърдо-то намѣреніе да исправи живота си. Ако ли нѣма тая рѣшимость въ душѣ-тѣ на обрацающаго ся грѣшника; то това служи за знакъ, че грѣшникъ-тъ или не съ воліе е почувствувалъ тягостъ-тѣ на грѣховно-го състояніе, или нѣма твърдо упованіе на благодать Божію, чрѣзъ кою-то ще може заради заслугъ-тъ Іисусъ-Христовы, да получи оправданіе и животъ вѣчный.

§ 119. Начало-то на исправленіе-то.

(Само) твърдо-то намѣреніе, да исправи себе-си, въ обрацающа-го ся грѣшника, не е достаточнo да ся ограничи въ едно-то расположеніе безъ само-то дѣло; едно-то намѣреніе, да исправи себе, не съставлява още исправленіе-то; въ слѣдъ него е пуждна дѣятельность-та, съгласна-та съ ученіе-то Евангелеко, т. е. съблюденіе-то заповѣди-тъ (Мат. 19. 19). Съ дѣятельность-тѣ, съгласнѣ съ Закона Божій, заключава ся дѣло-то на обращаніе-то, и наченва ся новыи благодатенъ животъ.

И не трѣбѣ изведнажъ да ся правимъ съвършени: зачто-то и въ благодатный животъ има свои стѣпени на възвышеніе или възрасти.

За първо дѣло на обрацающаго ся грѣшника, явява (му) ся бранъ отъ грѣховны-ть наклонности и начало-то на тѣжѣ борбѣ (Гал. 5. 16; Псал. 24; 1 Петр. 2. 11).

Примѣръ за грѣшникъ, что ся обрѣща изъ грѣховно-то състояніе въ пѣтя на спасеніе-то може да видимъ въ притча-тѣ Іисусъ-Христовѣ за блудный сынъ (Лук. 15. 17—20).